

[Finansministeren.]

jeg naturligvis det, at jeg straks forsøgte at sætte mig ind i dels det materiale, som den afgåede finansminister havde efterladt sig, dels det arbejde, der lå i skattedepartementet. Det er jo en naturlig fremgangsmåde, og alle de problemer, som hr. Grünbaum nu har nævnt her i dag, har jeg naturligvis haft lejlighed til at sætte mig ind i. Det skal der ikke være nogen som helst tvivl om.

Der skal heller ikke være nogen som helst tvivl om, at jeg er fuldstændig klar over, at der ligger en række problemer — en række problemer, som det ikke ville være rimeligt på nuværende tidspunkt at tage op. Jeg kan være enig i, at der skal gennemføres en forenkling af kildeskatteloven. Jeg har her i folketinget sagt, at jeg vil videreføre det arbejde, som den tidligere finansminister har sat i gang på det område. Jeg har sagt, at det mål, jeg stræbte imod, var en forenkling af kildeskattelovgivningen, og det var ændringer på visse områder med hensyn til skattebetalingerne, altså i skatteligningen.

Jeg har peget på, at det er min agt i den nærværende folketingsssamling at fremsætte forslag netop til ændring af beskatningen af kommanditselskaber. Jeg bliver nok nødt til at sige til hr. Grünbaum, at jeg har været finansminister i mindre end en måned indtil denne dag, og vi må konstatere, at der ligger mange uløste skatteproblemer, som den tidligere finansminister ikke har fået løst — han var dog finansminister i en længere periode. Det skal ikke være nogen kritik af den tidligere finansminister. Jeg har et så godt kendskab til den tidligere finansminister også fra et samarbejde i ligningsrådet igennem nogle år, at jeg tror at kunne sige, at den tidligere finansminister er besjælet af tanken om at få løst disse problemer — men det er jeg også.

Der er dog én ting, som jeg tror vi skal vogte os for: det er i tide og utide at komme med ændringer i skattelovgivningen. Ikke engang de folk, som er sat til administrere skattelovgivningen, har jo muligheder for at følge disse ændringer og sætte sig ind i disse ændringer, som vi idelig møder med.

Jeg har derfor ønsket at samle disse ændringer i en samlet skattereform, både med hensyn til det administrative og med hensyn til løsninger af nogle af de spørgsmål, som hr. Grünbaum nævnte her i dag, bortset

fra det med kommanditselskaberne. Jeg vil gerne denne form for skatteunddragelse til livs så hurtigt som muligt, men jeg tror også, at den tidligere finansminister ved, at det er ikke noget enkelt problem. Jeg har i hvert fald det mål, at der skal komme lovforslag derom i denne folketingsssamling. (Afbrudelse). Hr. Grünbaum sagde, at man skulle tænke sig om. Ja, det er nemlig det, man skal. Det er altså det, jeg forsøger. Jeg forsøger at tænke mig om, og jeg tror, det vil være fornuftigt at indrømme en sådan tænkepause, så det resultat, der kommer ud af det, kan blive fornuftigt.

Jeg har ikke drøftet spørgsmålet om ikke at fremsætte forslag om restskatterne med kommunerne, men jeg er fuldstændig overbevist om, at det føltes som en stor lettelse i kildeskatteadministrationen, da man fik meddelelse om, at jeg ikke agtede at fremsætte forslag om denne ændring, idet man måtte forudse, at der ville blive hundrede tusinder af fejludskrivninger, hvis man med så kort varsel skulle gennemføre denne ordning. Jeg ville i hvert fald personlig nødig lægge navn til en forhastet gennemførelse.

Det er jo ikke en skattelettelse, der er tale om; det er en udskydelse af skattebetalingen, som forringer statens budget med 600 mill. kr. Jeg tror ikke, man på nuværende tidspunkt har behov for det, for der er jo ikke tale om, at det alene er mindrebede skatteydere, der i givet fald ville få en sådan udsættelse. Det kunne lige så vel være velhavende eller store skatteydere, der ville få udsat betalingen af restskatter under 2.000 kr. til et senere tidspunkt. Jeg tror, mange hurtigt vil finde ud af lige akkurat at indbetale så meget restskat, at de manglede de 2.000 kr., hvorved de fik et års udsættelse. Det føler jeg ingen grund til med så kort varsel og på nuværende tidspunkt at lægge navn til. Det vil jeg gerne have sagt til den tidligere finansminister. Jeg agter ikke at fremsætte forslag herom.

Jeg vil nødig opfatte det som en trussel fra den tidligere finansminister, men jeg opfattede det på den måde, at hvis jeg ikke ville gøre det, så var der andre, der ville gøre det. Det har jeg ingen grund til at forhindre nogen i. Jeg vil ikke engang true dem til at lade være med det, tværtimod. Det er hvert enkelt partis frie ret at komme med de lovforslag, det ønsker, her i folketinget,